

June 2015 | CBBSS |

CBBSS INFOLETTER ON OIL AND GAS E&P

Съдържание

1. Илиян Василев: Защо руската външна политика не успя да обслужи руските енергийни проекти?
2. Oil & Energy Insider: Доклад за енергетиката
3. Natural Gas Europe: Многофункционална роля на ВПГ за Европа
4. Wood Mackenzie: Находищата Bakken и Eagle Ford не са изтощени
5. Oilprice.com: Тази иновация ще помогне на американските компании да спечелят войната за цената на петрола
6. Natural Gas Europe: Капиталовите и оперативни разходи в Северно море ще паднат с 10 – 20 %
7. Rigzone: През септември Румъния внася в парламента данъчен закон за роялти в газовия и нефтен сектор

Newsletter Content

1. Ilian Vassilev: Why Russian Foreign Policy Fails to Serve Russia's Energy Projects?
2. Oil & Energy Insider: OilPrice Intelligence Report
3. Natural Gas Europe: LNG for Europe: A multi-faceted role
4. Wood Mackenzie: Wood Mackenzie: Bakken, Eagle Ford Not Past Prime
5. Oilprice.com: This Innovation Will Help U.S. Companies Win The Oil Price War
6. Natural Gas Europe: North Sea Capital, Operating Costs to Fall 10-20%, Says Wood Mackenzie
7. Rigzone: Romania to Send Oil and Gas Royalty Tax Law to Parliament in September

Защо руската външна политика не успя да обслужи руските енергийни проекти?

Илиян Василев

Краткият отговор е: защото мисията е невъзможна. След пустите трибуни на 9 май и поредицата неудачи в осигуряването на съгласието на страните да се ангажират с проекта Турски поток без санкция от Брюксел - МИД на Русия изпадна в известна безтегловност, защото очевидно не успява да изпълни заръките на Кремъл. Няма нито една страна по цялото трасе на Турски поток, която да не е поставила съгласието си да се ангажира с проекта, дори в началните фази, без предварителното му съгласуване с Европейската комисия. В руската интерпретация това се тълкува като "натиск на американците върху европейците", а в същност става дума за елементарна предпазливост и икономическа логика. Защото сами по себе си тръбите до турско-европейската граница не значат много, ако няма договорено потребление на пазара на ЕС и няма изградена свързваща инфраструктура. В същност руската дипломатия прави доста и вероятно би

имала успех, ако заданието не беше толкова абсурдно като цел и оценка на реалната ситуация. Не МИД, а Газпром поръча тръбите, корабите и разтръби, че проектът няма нужда от разрешение на ЕК. Сега Кремъл е изправен пред избора или да "загуби лице" и публично да признае, че на двустранна основа "потоците" не стават от една страна, като нареди на Газпром да прекрати договорите /загубите вече са в трицифрени милионни суми долари/ или да потърси разрешение от Брюксел. Което връща ситуацията отново в изходното положение, пред което спря проектът Южен поток.

В Турция предстоят избори и не е сигурно в каква конфигурация ще бъде формирано новото правителство и дали това няма да се отрази върху шансовете за подписване на двустранно споразумение до края на юни. Без окончателно инвестиционно решение и двустранно междуправителствено споразумение, тръбите по Черно море не могат да бъдат положени. Още по-невъзможна е реализацията на оншорната част. Очевидно Газпром се стреми да оправдае финансовото кървене и е готов на свой риск да полага тръби в руската икономическа зона с надеждата, че дотогава ще бъдат подписани нужните споразумения.

Въпреки, че тази стъпка крие огромен риск, идеята е да се окаже натиск върху Анкара и положат тръбите в цялата морска част. Веднъж свършен този факт, следващите турски правителства трудно ще пренебрегнат възможността да получават природен газ по вече положен и незаплатен от тях газопровод.

Безспорно е възможно Газпром да реализира на свой риск морския участък в своите териториални води, вероятно дори и в цялата морска част, доколкото вече имаше разрешение за преминаване през турски териториални води. Но след излизането на другите съдружници от компанията Южен поток, руският газов монопол вече ще трябва да покрие цялата сметка сам и да се постави изцяло в зависимост от решенията на турската страна в какви обеми и при какви условия ще приеме природен газ по новия маршрут. Спомнете си историята на Син поток и няколкото месеца закъснения, които принудиха Газпром да продава природен газ по силно занижени цени на Боташ.

Икономическата изгода отдавна не е водещ приоритет в геополитическите проекти на Газпром.

При тези условия, каквото и да прави руската въшна политика, тя трудно може да компенсира липсата на обективна оценка за

възможно и достижимо в плановете на руския газов монопол и на Кремъл.

Доклад за енергетиката

Oil & Energy Insider

Броят на платформите достигна своята най-ниска точка. Baker Hughes докладва, че броят изтеглени от работа платформи падна до едва един през седмицата, завършваща на 22 май. След няколко седмици, през които намаляването на платформите се забави, „командирането“ само на платформа за последната седмица означава, че шистовата индустрия в САЩ потенциално е в точката си на пречупване. Възможно е, при цените, стабилизирани се на около 60 долара за барел през последния месец, че петролните компании, които имат нисък праг на рентабилност, може да пуснат нови платформи. Някои от по-добрите компании може да печелят и при цени от 60 долара за барел. Други са обречени да напуснат бизнеса. Мениджърите трябва да знаят точния момент, в който да пуснат нови платформи. Цените на петрола са нестабилни и всеки момент биха могли да навлязат в нов период на икономически спад. Но ако цените се стабилизират на около 60 долара за барел, може да навлезем в нова фаза на ускорено сондиране.

Това вероятно ще постави горна граница в растежа на цените, докато пазарите очакват повишена сондажна дейност. Ако на пазара излязат нови източници за добив, като резултат от усвояване на нови сондажи, пазарите може и въобще да не се затегнат. Всъщност някои смятат, че това би могло да доведе до нов икономически спад с ново започване на възходящите и низходящите цикли. Наскоро Goldman Sachs прогнозира, че цените отново ще паднат до 45 долара за барел.

По-вероятно е петролът да се търгува в диапазона от около 50 до 70 долара за барел. Както споменах по-горе, това не е непременно добър сценарий за петролните фирми, тъй като при тези цени много от тях са на прага на рентабилността. От друга страна, такъв сценарий е добър за фирми и потребители, които не са в петролната индустрия, тъй като нов цикъл от сондажи при цена от 60 долара за барел означава, че светът ще бъде добре снабден, като ще намали риска от покачване на цените. В САЩ петролните компании, добиващи шистов нефт, въпреки че не са ОПЕК, могат да действат като „колективен стабилизиращ (суинг) производител“, като увеличават доставките на петрол, когато е нужно и ги намаляват, когато цените паднат твърде много.

Намаляването на доставките ще е за сметка на петролни компании, работещи при по-високи разходи. Актуален анализ на Bernstein Research идентифицира поне 22 петролни компании, намиращи се в критично финансово състояние, дори и при цени, надвишаващи 60 долара за барел. Тези компании имат активи на обща стойност 33 милиарда долара и добив от около 239,000 барела на ден. Повече от половината от тях са в САЩ и Канада, а останалите – в Южна Америка, Европа и Азия. Цената на петрола явно не е достатъчно висока, за да оцелеят, но, както обикновено се случва, не е ясно какво предстои при цените на петрола.

Източник: *Oil & Energy Insider*

Многофункционална роля на ВПГ за Европа

Natural Gas Europe

Ролята на ВПГ за Европа е многостранна, според Andrew Walker – вицепрезидент на Global LNG, BG Group. Втечненият природен газ в Европа, казва той, ще подобри диверсификацията на доставките. „Така може да се доставя газ до европейската мрежа, чиято свързаност не е толкова добра. Ако погледнем към новите пазари, които се появиха миналата година, то Европа е в играта и строи нови станции“.

„Ключът е да се диверсифицират доставките, да се доставя газ от нови източници, различни от руския“. Той спомена завършените и предстоящи проекти в Литва и Полша. „Балансиращият елемент и възможността за достъп до световния пазар на ВПГ, когато това е необходимо, е важен.“ – каза той. „Ликвидността на световния пазар е несигурна. За по-голяма част от историята на ВПГ, той нарастваше експоненциално, с около 8-9 процента на година. Това беше така, докато ситуацията не се влоши през 2010 – 2011 г., когато този процес спря. Тогава Азия стана основната дестинация за доставка на ВПГ, а бедствието Фукушима в Япония допълнително допринесе за увеличаването на доставките там. До 2014 година търговията отслабна. През 2014 г. Европа, включително Турция и Гърция, внесоха около 33 млн. тона. Инфраструктурата в Европа не се използва пълноценно; 33 млн. тона отговарят средно на около 22% натоварване на системата“, коментира г-н Уокър. „Континентът има капацитет за внос на 150 милиона тона. Турция използва едва 60% от капацитета си. Доставките са недостатъчни - нарастват едва с около 3.5 млн. тона на година, което може да се сравни с един непълен влак. Междувременно, негъвкави пазари като Азия, Близкия Изток и Латинска Америка

поглъщат по-големи количества ВПГ спрямо увеличението на доставките. Това означава, че за да се балансира системата, отнякъде трябва да дойде ВПГ“. Г-н Уокър добави, че това допълнително количество ВПГ може да дойде от Европа. Наблюдава се „смекчаване“ на пазара: „Спот цените на азиатския пазар паднаха миналата година – обикновено те са добър индикатор за световното търсене и предлагане. Те паднаха до нива от 14.99 долара от обичайните 16-20 долара, а върху спот цената им също се отрази и драстичният спад в цените на петрола.“ Г-н Уокър описа 2014 година като „година на двете половини“. „Спот цените се бяха покачили и имаха паритет със суровия петрол, но до лятото бяха наполовина от стойността, която бяха достигнали през зимата, след което се случи нещо, невиджано от доста време“.

Той си спомни: „Имаше наплив от ВПГ, връщащ се обратно към Европа. ВР пратиha количества ВПГ през Атлантическия океан, като се опитваха да намерят къде да ги продадат“. По-голямото количество ВПГ се продаваше по цени на дългосрочни договори; спот цената беше индикатор за търсенето и предлагането. Европа внасяше малко повече ВПГ.

Уокър посъветва: „съдейки по цените, не мисля, че наблюдаваме наплив от стоки, връщащи се обратно в Европа“. От диаграма,

показваща вноса на ВПГ в Европа по усреднена стойност за три години е видно, че доставките за Европа се стабилизират при количества от 112 млн. куб. м на ден, независимо, че търсенето от азиатския пазар намалява. „Подозирам, че това са количествата ВПГ в Европа при базово търсене“. По отношение на изнасяните от Европа количества той обясни, че континентална Европа – Франция, Италия, Испания, е станала много по-гъвкава, а пък доставчици като Алжир и Нигерия са по-гъвкави в своя подход. „Европа като цяло е станала доста гъвкав пазар – мисля, че това е важно заключение от последните три години“.

Като представи баланса на търсенето и предлагането, той каза, че не очаква сериозно покачване на доставките, въпреки задаващите се в края на годината нови количества ВПГ от Австралия. Според г-н Уокър, азиатският пазар ще продължи да расте, така че е малко вероятно значителни обеми ВПГ да се върнат обратно в Европа; вероятни са само незначителни различия през годината. „Това ще е важно за напредъка на Европа. Мисля, че ще навлезем в период, в който ще наблюдаваме повече приливи и отливи на доставки на световния пазар, а Европа ще може да се възползва на моменти главно от доставки до нейния

пазар“. Сред специалистите има консенсус за това, че производството и доставките на ВПГ ще се увеличават, каза г-н Уокър. До 2025 година на пазара може да се очакват допълнителни 425 милиона тона или със 100 млн. тона увеличение на доставките. „Азия продължава да бъде основен вносител, но след около десетилетие ще бъдем свидетели на количества ВПГ, връщащи се обратно в Европа“.

ВПГ от Австралия и САЩ ще спомогне до 2020 година Европа да се върне обратно на нивото от 2010 година, като ще се наблюдава известен растеж и след това. Политическите решения и пазарите ще стават все по-взаимообвързани. Ниската цена на петрола може да даде отражение върху инвестициите в проекти за ВПГ. Уокър коментира: „Имаше доста спекулации в пресата, че в бъдеще можем да станем свидетели на забавяне на окончателните решения за инвестиране (FIDs). Изглежда хората свикват с по-ниските цени“.

„Цената на петрола през последното десетилетие беше доста циклична, което е видно от инвестициите, направени от Катар, Австралия и сега САЩ.“ - обясни той.

„Ако инвестициите се забавят, в края на десетилетието може да попаднем в нов период на застой, което ще даде отражение

върху Европа, ще ни постави в условия, подобни на сегашните.“

Anne-Sophie Corbeau - изследовател в KAPSARC, обърна внимание на това, че потенциално големи количества ВПГ биха могли да навлязат на пазара. Тя подчерта петте региона, потенциални доставчици на ВПГ: Австралия, Канада, САЩ, Русия и Източна Африка. Само защото има планиран капацитет, изтъкна тя, не означава, че на всички проекти ще бъде даден ход.

„Съдейки по обявените договорни задължения, САЩ са малко по-напред., Голяма част от този ВПГ, обаче, ще отиде в агрегатори. Причината не е в това, че САЩ имат лека преднина, а в това, че другите може да не вземат окончателни инвестиционни решения“, каза тя, като добави, че Източна Африка и по-специално Мозамбик трябва да действат бързо, за да не бъдат изместени от САЩ.

И ако окончателните решения за инвестиции бъдат взети, според Ms. Corbeau не е ясно къде ще отидат новите количества втечен природен газ, добити в резултат от тези инвестиционни проекти – ще имат ли гъвкавостта да залеят пазарите с доставки?

**СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА
НАМЕРИТЕ [ТУК](#).**

Находищата Bakken и Eagle Ford не са ИЗТОЩЕНИ

Wood Mackenzie

Добивът в Bakken ще продължи да се увеличава, въпреки че с по-нисък темп, а във високодоходните части от находището Eagle Ford все още има перспектива за развитие.

Двете находища Bakken и Eagle Ford добиват малко над 2.5 млн. барела на ден или близо две трети от добива на суров петрол в САЩ.

По-високите цени на петрола през 2013 и 2014 година подтикнаха фирмите да сондират не само в сърцевината на басейна Уилистън, но също така и в покрайнините и рисковите части. Те включват области по протежение на границата между Монтана и Северна Дакота, най-северната част на находището близо до канадската граница, както и южната част на басейна Уилистън.

Днес операторите отговориха на спада в глобалните цени на петрола (от над 100 долара за барел миналата година до около 60 долара за барел понастоящем), като съкратиха броя на платформите и съсредоточиха сондажната дейност в центъра на находището Bakken. В началото на третото тримесечие на 2014 година, броят

на платформите в Bakken беше между 185 и 190. Днес в Bakken работят само 86 платформи.

В континенталните американски щати броят на платформите намаля, включително и в полето Bakken. В началото на третото тримесечие на миналата година в Bakken работеха между 185 и 190 платформи. От май 2015 г. броят им намаля до 84. По-малкото на брой платформи, обаче, не бяха равномерно разпределени в различните части на находището.

В Divide County на северния край на Bakken, където продуктивният пласт в находището е с по-малка мощност и няма налягане, за разлика от дълбоките му части, броят платформи намаля с около 70 %, защото там по-трудно може да се сондира. За сметка на това, в McKenzie County в ядрото на Bakken, където се намират по-доходоносни части – the West Nesson и the Nesson Anticline, броят на платформите не е намалял толкова значително, колкото в другите части на находището, подчерта Джонатан Гарет, главен анализатор в Wood Mackenzie.

Най-големите по добив сондажи в Bakken се намират на източния край на находището, в района на Parshall-Sanish, Fort Berthold and Nesson Anticline. Wood Mackenzie прогнозира, че очакваната възвръщаемост

(Estimated ultimate recovery - EUR) при тези сондажи най-вероятно ще се окаже по-добра от досегашните оценки, поради отдръпването към сърцевината и това, че операторите атакуват първо най-добрите скали, каза Гарет.

Пример за тази промяна е Continental Resources. Миналата година компанията заяви, че ще разработва среден по големина сондаж с 600,000 барела равностойност в суров нефт в полето Bakken. Поради ниските цени на петрола, обаче, наскоро Continental заяви, че ще разработва сондажи с 800,000 барела нефтена равностойност или повече.

Гарет каза, че Wood Mackenzie следи движението на West Texas Intermediate и това, дали през май бенчмаркът ще падне до 55.09 долара за барел или по-малко. Това би бил петият пореден месец, през който WTI е на стойност, по-ниска от този ценови праг. Ако това се случи, операторите ще трябва да платят реална данъчна ставка от 5 %, а не 11.5%. Заради повишаването на WTI и поправките в закона, направени от губернатора на Северна Дакота – промяна в данъчната рамка на щата, това вероятно няма да се случи. Само че потенциалното намаляване на данъците и дейността, стимулирана от цените на петрола от около 60 долара за барел, означава, че прогнозата

на Wood Mackenzie за скромно увеличение на добива през 2015 година е основателна.

Фирмата вижда много възможности в находището Eagle Ford в района на високодобивните Edwards Condensate и Karnes Trough, каза Гарет. Мястото на сондиране е с повече рискове, но резултатите от сондажите се подобряват с времето по отношение на първоначалните нива на добив и очакваната възвръщаемост за различните части на находището.

Добивът от Eagle Ford продължава да се увеличава поради ускорено усвояване, по-добро разположение на хоризонталните участъци, по-висока скорост на изпомпване и преминаване към усвояване на сондажи с открит ствол чрез използването на отклонители към зоните на перфорация при обсадените вече участъци. Използването на пропан или вода при усвояването на новите участъци чрез фракинг в Eagle Ford далеч превъзхожда Wolfcamp, Bakken and Niobrara, коментира Гарет. Засиленото му използване се дължи на това, че операторите осъзнават, че използването на по-голямо количество поевтин пропан, а в случая с Eagle Ford - естествен бял пясък от Уисконсин и Минесота, е по-добър избор от синтетичния пропан. В тази област секторът беше начело.

По отношение на използваните течности при фракинга, операторите имаха успех, като преминаха от нисковискозен флуид до по-малко, но по-гъст такъв (slickwater frac). По-гъстият флуид надмина гела по отношение на общия добив, отбеляза Гарет. Той обаче изисква по-голямо количество вода; след една-две години използването на вода от Eagle Ford за единица площ ще е по-близо до цифрите, типични за Wolfcamp.

[СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ ТУК.](#)

Тази иновация ще помогне на американските компании да спечелят войната за цената на петрола

Michael McDonald, Oilprice.com

Въпреки че някои петролни компании се борят с ниските цени на петрола, нова вълна от иновации залива бизнеса, която ще доведе до значително намаляване на сондажните разходи.

Различни подобрения се появяват на всички нива в сектора, от малките фирми до най-

големите петролни компании. Например Statoil наскоро обяви, че експериментира с различни видове пясък и химикали, за да подобри добива. Няколко компании заявиха, че вместо ad hoc сондиране на отделни сондажи един по един, се насочват към разработване на няколко сондажа едновременно. GE Oil & Gas създаде различни видове помпи, които за разлика от досегашните с 24-часов оперативен цикъл, могат да се включват и изключват, за да пестят електроенергия.

Като резултат от тези нововъведения понастоящем цените на петрола паднаха до около 60 долара спрямо 75 долара за барел преди година, според анализатори на Citi. Ръководните кадри на петролните компании сега прогнозираят, че цените може скоро да паднат до 50 долара за барел или дори под това ниво.

С цел да намали още повече цените, една малка компания, базирана в Денвър, е изобретила напълно нов метод на добив. Описвана като "oil factory", Liberty Resources LLC и нейният главен изпълнителен директор Chris Wright са разработили нов метод за извличане на нефт. Компанията се стремяла всячески да избегне нуждата от камиони на работната площадка. Много често камионите не се приемат добре от местната общност и

по-важното, те допълнително увеличават разходите за добива на петрол.

Liberty ще построи няколко тръбопровода близо до своята част от находището Bakken, простираща се на 10,000 акра. Компанията притежава тръбопровода, пренасящи вода и газ от сондажите, както и тръбопровода за пренос на нефт. Liberty е пионер при въвеждането на процеса „централизиран ресурси“, а други фирми като Continental са го въвели само частично. По същество компанията се стреми да се фокусира върху ефективността на индустриалното инженерство, а не върху производителността на петролното инженерство.

Както Statoil и още няколко по-големи петролни компании, Liberty се фокусира върху създаването на производствен процес, който би могъл да се спира и стартира на база оптимално време за добив, разходи и цени на петрола.

Подобна способност би могла да е неоеценима. Вземете Русия за пример. Руските нефтени сондажи ще замръзнат, ако не работят, а страната няма големи складове. В резултат, руските петролни компании не могат да реагират адекватно спрямо спада в цените на петрола.

Liberty подготвя 10,000 акра площадка за фрактинг с близо 100 нефтени сондажи, които

да работят едновременно. При сондирането на повече сондажи едновременно и чрез контролиране на доставките и добива, компанията има значителни ценови предимства пред традиционните ad hoc методи на добив. Компанията така използва с една трета по-малко работници, отколкото при традиционния производствен процес.

Какъв е резултатът от повишаването на ефективността? Liberty твърди, че ще продължи да е на печалба, дори и петролът да се продава по цена от 50 долара за барел. Фирмата очаква разходите да продължат да падат, а петролните сервизни компании да стават по-ефективни и да намалят собствените си цени. При тези цени и ниво на ефективност, реално погледнато добивът в САЩ става конкурентен на останалите страни, добиващи петрол. Ако ефективността продължи да се повишава с такъв темп, САЩ може да устоят по-добре от очакваното на настъплението на саудитския петрол.

**ЦЯЛАТА СТАТИЯ МОЖЕТЕ ДА
НАМЕРИТЕ [ТУК](#).**

Капиталовите и оперативни разходи в Северно море ще паднат с 10 – 20 %

Natural Gas Europe

Капиталовите и оперативни разходи в Северно море ще паднат с между 10 и 20 %. Британските компании нагоре по веригата (upstream companies), последвани от норвежките компании, ще спечелят най-много от по-ниските цени.

„Очаква се предстоящите в близко бъдеще проекти, предхождащи окончателното инвестиционно решение, да се възползват най-много от понижените разходи. Така разходите за осъществяването им може да паднат с 10-20 %“, коментира в сряда Wood Mackenzie.

Консултантската фирма поясни, че поради спецификите на проектите нагоре по веригата (upstream projects) в двете страни, поделящи си богатствата на Северно море, Великобритания и Норвегия ще намалят цените с различно темпо.

Wood Mackenzie подчертава, че Великобритания и Норвегия ще намалят цените с различно темпо поради различията в пазарите на работна ръка и различните

платформи, както и поради вариращите нива на активност. Wood Mackenzie също така предупреждава, че след 2016 година не е ясно как ще се променят разходите нагоре по веригата. Те ще бъдат повлияни в голяма степен от движението на световната цена на петрола.

„Това се дължи на намаляването на капиталовите инвестиции нагоре по веригата както във Великобритания, така и в Норвегия“, се казва в изявлението.

Междувременно, говори се, че Statoil и Shell са кандидатствали за сондиране на нови области съответно в Северно и Норвежко море.

Също в сряда британското правителство прие новия закон за енергетиката и одобри създаването на независим регулаторен орган за офшорни дейности.

„Новият закон за енергетиката ще стимулира британската нефтена и газова индустрия, като създаде независим регулатор за проучване и добив в териториално море и в континенталния шелф на Великобритания. Този нов подход за сътрудничество в сектора (който напълно следва препоръките на независимия анализ на Wood от миналата година) ще помогне за намаляване цените и подобряване ефективността на сектора“ – написа в своя блог Amber Rudd - държавният

секретар по енергетиката и климатичните промени, коментирайки речта на кралицата, изнесена в сряда.

ЦЯЛАТА СТАТИЯ МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

През септември Румъния внася в парламента данъчен закон за роялти в газовия и нефтен сектор

Rigzone

Правителството на Румъния ще внесе в парламента законопроект за роялти в петролния и газов сектор, каза в понеделник на семинар по енергетика заместник финансовият министър Dan Manolescu.

Ще бъде представен план за даване на търг на 36 нови концесии за разрешителни (лицензии) за офшорни и наземни проучвания, след като законът бъде одобрен, обяви Агенцията за полезни изкопаеми на Румъния.

ЦЯЛАТА СТАТИЯ МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

СЪОБЩЕНИЕ

При поискване, ще Ви бъде изпратена презентацията на Илиян Василев пред Ядрената конференция от 25 - 26 март на тема "*Key challenges in financing nuclear power projects*", на Гордън Кер, основател и координатор на групата Кобдън Партнърс, посветена на иновативни методи за финансиране на ядрени проекти и проекти на енергийната инфраструктура, на Васко Начев, посветена на влиянието от евентуално сваляне на санкциите срещу Иран на глобалния пазар на нефт и газ.

Уточнение

Авторите на настоящия информационен бюлетин финансират това начинание, водени от своята гражданска позиция за необходимостта от пълноценна и балансирана информираност на обществото по въпросите на проучването и добива на нефт и газ. Проявите интерес да подпомогнат проучванията и информационната дейност на Центъра за изследвания на Балканския и черноморския регион могат да се обръщат за повече информация и конкретни проекти към координатора на програмата на следния адрес cbbsinfocenter@gmail.com

Unsolicited mail: Ако не желаете да получавате този инфолейтър, моля да се отпишете от адресния списък като изпратите обратно съобщение на cbbsinfocenter@gmail.com
Правата по превода на всички статии принадлежат на издателите на настоящия информационен бюлетин.

Контакти за повече информация:

Алекс Алексиев

alexralex@aol.com

Васко Начев

vasko@infonetbg.com

Илиян Василев

idvassilev@innoenergy.biz

Мартин Владимирив

mvladimirov@ceemarketwatch.com

Руслан Стефанов

ruslan.stefanov@online.bg

Христо Казанджиев

h.kazandjiev@yahoo.com